

לְקַדְּדָהּ בַּפְּלִיָּה
לְכַיֵּנְרָתָהּ וּמִמּוֹלָהּ
הִגִּיעַ עֵצָה עֲרֻבִי

הַעֲזֹרָה: בֶּן־שֵׁל קְדוֹשִׁים הָרַב מֵאִיר זְכָרִיָּה הִי"ו
בֵּית זְכָרִיָּה עֲלוֹן מִרְתֵּק מִחֲכִים וּמִגֹּן בִּשְׁבִילָהּ

הלך והחמיר, ולא הצליחו לייצב את מצבה. לאחר דין ודברים, החליטו הרופאים שצריך להסיע את הילדה לטיפול נמרץ בבית החולים "רמב"ם" בחיפה. החליטו בניהם שהוא יחזור לבית ואשתו תמשיך להיות עם הילדה בבית החולים בחיפה.

בדרך לבית, התקשר האב לרבנים שיתפללו עליה. בשבת אירגן תפילות אצל כל החברים והילדים שבשכונה, שהתפללו וקראו תהילים, והוא עצמו לא הצליח לישון כל השבת. בצאת השבת בזמן רבינו תם התקשר לבית החולים, ושאל: "מה עם הילדה?". הבשורה הפתיעה אותו. ענו לו הרופאים: "אל תדאג, קרה לכם נס! ברוך ה' יש שיפור, והיא יצאה מכלל סכנה!". לאחר שבת סוף סוף נשם האב לרוחה. מיד נסע לבית החולים בחיפה, וכשהגיע לחדרה של בתו, שמח לראותה ללא צינורות, אלא רק עם מכשיר אחד שעוזר לנשימה, אכן שיפור גדול מאוד בחסדי ה'. ובכל זאת, עדין הרופאים אמרו שיש עוד עבודה וצריך עוד תפילות, ורק לאחר חודש או חודשים היא תוכל להשתחרר. אשתו אמרה לו שיחזור הביתה, כדי שיהיה עם הילדים, והיא תשאר עם הילדה. חזר הבעל לעירו, התפלל, שלח את הילדים לבית הספר, והנה אשתו מתקשרת אליו ומבקשת ממנו להגיע לבית החולים. שאל הבעל בחשש: "מה קרה?". ענתה האישה: "תבוא לקחת אותנו, אמרו לנו לחזור הביתה, אין מה לעשות כאן, הכל בסדר!". התפלא הבעל: "איך זה יכול להיות!? אולי כדאי בכל זאת להשאיר אותה לבדיקות?". ענתה אשתו: "אין צורך! הרופאים אמרו שהם בדקו ולא צריך, אפשר לחזור הביתה!". הוא לא היה יכול לעכל את הבשורה המשמחת. ומיד נסע לשם, והנה אכן הבת שלו בריאה כאילו לא קרה כלום. רק לפני שלושים ושש שעות היתה בין חיים ומות. ממש נסים ונפלאות.

לאחר כמה ימים עשו מסיבת הודיה, והזמינו את כולם המציל והרופא. היה זה קידוש השם גדול. סיפר המציל שהוא מורה לצלילה. ולפני שנתיים אירע לו אירוע לבבי, ומאז היה אסור לו לצלול, ורק לפני חודשים התירו לו לחזור ולצלול. שאלו אותו הנוכחים במסיבה: "ואיך הגעת בדיוק למקום?". אמר להם: "אני עורך דין במקצועי, והיתה לנו ישיבה של עורכי דין בטבריה. וכשנגמרו ההרצאות הצעתי לאשתי שנחזור, אבל היא אמרה שנשב עוד לכוס קפה ועוגה. אמרתי לה: 'לא! אני חייב לחזור הביתה'. אני התעקשתי לחזור, אבל אחרי מה שקרה, הבנתי ששלחו לי התעוררות משמים. אפילו אם היה מישהו אחר בא להציל, לא בטוח שהיה מצליח לצלול ולהציל אותה, היא הייתה עמוק בתוך המים וכל שניה היתה קריטית.

המציל אינו שומר שבת, אבל הוא היה בעל אמונה בקב"ה. והוסיף לספר: "ביום שבת הלכתי לבקר את הילדה בבית החולים, ראיתי את הילדה עם הצינורות ועם כל המכשירים, הלכתי למרפסת ואמרתי: 'רבונו של עולם! אני יודע שאתה קיים! את מה שהייתי צריך לעשות עשיתי, הוצאתי אותה מתוך המים, עכשיו אתה תעשה את שלך ותציל אותה!'".

השני שעשה את החייאה, היה ערבי אחמד חסין. הוא סיפר שהוא היה בכביש הנגדי, ופתאום ראה מהצד השני אישה שצועקת, אמר לאשתו: "בואי נעשה פרסה ונעזור לה" אמרה לו: "עזוב, אנחנו ממהרים, מישהו אחר יעצור". אמר לה בעלה: "לפי הצעקות זה נראה מצב חמור, נבוא רק בשביל לראות מה קורה". הערבי סיפר שהוא רופא בבית החולים. הוא נסע לבלגיה להתמחות בעשיית החיאה, וחזר לפני שלושה חודשים . וה' שלח בדיוק אותו למקום הנכון. זו ממש השגחה פרטית. "הודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו" (שמחת התורה)

הלכות "כבוד התורה ולומדיה" משו"ע ומפסקי מרן רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל

ז. אין חיוב להפסיק מתלמודו כדי להשלים מנין. ויש להזכיר את דברי אב"י שלא עשה עירוב ושיתוף משום דטריד בגרסיה, אע"פ שמציל בכך את הרבים מטלטול (יבי"א יא כב).

ח. מצוות לימוד תורה היא מצווה מן התורה, ובעיקר לימוד תורה של רבים מעלתו נשגבה מאוד, ואילו החיוב לומר קדושה אינו אלא דרבנן. ובדאי שאין מצווה דרבנן של יחיד דוחה מצווה מהתורה של יחיד (חשוקי חמד ברכות שיח בשם הרב אלישב).

ט. כתוב במדרש תנחומא שהקב"ה לימד את משה רבנו בלילה תורה שבעל פה, וביום תורה שבכתב. וכ"כ רבינו האר"י ז"ל שאין לקרוא מקרא בלילה (שער המצוות ואתחנן). ואין בזה איסור ממש (שער הציון רלח). ולכן בכמה אופנים אין לאסור : א. אם יש חשש שלא ילמד כלל. ב. בערבי שבתות וימים טובים. ג. בנביאים וכתובים. ד. אם קורא רש"י עם המקרא.

מושגי יהדות

מפי האחיין הרב הראל ב"ר אביחי זכריה שליט"א רב שכונה בראש העין

ומו"ץ בבית ההוראה 'אפיקי מים'

ספר איוב -חלק ג'

בגמרא (בבא בתרא דף טו.טו:) מובאות כמה אפשרויות לתקופה בה התרחש סיפורו של איוב: "אמר ר' לוי בר לחמא: איוב בימי משה היה... רבא אמר: איוב בימי מרגלים היה... יתיב ההוא מרבנן קמיה דר' שמואל בר נחמני, ויתיב וקאמר: איוב לא היה ולא נברא אלא משל היה... רבי יוחנן ורבי אלעזר דאמרי תרויהו: איוב מעולי גולה היה, ובית מדרשו בטבריא היה".

בהמשך הגמרא מובאת ברייתא, ובה מספר דעות נוספות: "רבי אלעזר אומר: איוב בימי שפוט השופטים היה... רבי יהושע בן קרחה אומר: איוב בימי אחשורוש היה... רבי נתן אומר: איוב בימי מלכות שבא היה... וחכמים אומרים: איוב בימי כשדים היה [רש"י: בתקופת נבוכדנאצר]... ויש אומרים: איוב בימי יעקב היה".

בקריאה שטחית של הספר היה ניתן לחשוב כי רעי איוב חושבים דעה אחת- שאיוב חטא והוא נענש בשל חטאו. אמנם, הרמב"ם (במורה נבוכים חלק ג כב) מבאר כי לכל אחד מן הרעים יש דעה נפרדת המשקפת גם דעה פילוסופית שונה. לפי פירושו, השקפתו של אליפז היא שכל מה שאירע לאיוב היה משום מעשיו ולפי שהיה לו חטאים קודמים וכדבריו "הלא רעתך רבה ואין קץ לעונותיך". אליפז מטיח באיוב כי על אף שעשה מעשי חסידות רבים עדיין היו בו חטאים ובגינם הוא נענש. מנגד, בלדד השוחי מפרש כי ייתכן ואיוב נענש אף ללא שחטא, ומטרת הייסורים היא להעביר אותו תהליך שבסופו הוא ישתנה ויקבל גמול גדול יותר. לפי דבריו, ישנו מצב של "ייסורים של אהבה" שהקב"ה מביא לאדם לא בשל חטאו, אלא בשביל לשנותו ולהרבות את שכרו וכדבריו "אם זך וישר אתה, כי עתה יעיר עליך ושלם נות צדקך, והיה ראשיתך מצער ואחריתך ישגה מאוד". צופר הנעמתי לעומתם סובר כי הכל מתרחש לפי רצונו של הקב"ה וממילא לא ניתן כלל לחפש סיבות למעשיו. לפי גישה זו, הקב"ה עליון ונשגב מעל בני האדם וממילא דעתנו קצרה מלהבין את פעולותיו וכדבריו "מי ייתן אלוה דבר ויפתח שפתיו עמך, ויגד לך תעלומות חכמה כי כפלים לתושיה, החקר אלוה תמצא אם עד תכלית שדי תמצא".

ספר איוב מתאפיין בשפה שירית קשה במיוחד, ובמחלוקות פרשנים רבות בהבנת הפסוקים. האבן עזרא מסביר בפירושו כי לשונו הקשה של ספר איוב נובעת מכך שהוא ספר מתורגם ו"על כן הוא קשה בפירוש כדרך כל ספר מתורגם".

ספר איוב הוא אחד משלושת ספרי אמ"ת (ר"ת של תהלים-משלי-איוב), שטעמיהם שונים משאר התנ"ך. הסיבה היא שהם כתובים בשפה שירית, והפסוקים בהם קצרים.

לשמירה בדרך

לפני שיוצא מפתח ביתו יניח ידו על המזוזה ויאמר הפסוק: "עשה עמי אות לטובה ויראו שונאי ייבושו כי אתה ה' עזרתני ונחמתני". עשר פעמים רצופים ויחזור לביתו בריא ושלם בעז"ה.

(ספר הסגולות והרפואות)

לעילוי נשמת ולמנוחת נפש

מו"ר מתנא במו"ר סאלם זכריה זצוק"ל. מרן מו"ר הגאון עובדיה יוסף בן גורגיה זצוק"ל זיע"א. הדיקדק משה יעקב ב"ר יוסף הכהן רביקוב זצ"ל מרן מו"ר הגאון רבי שמעון ב"ר דוד בעדני זצוק"ל. הסבא צאלח במו"ר מתנא ז"ל. הר"ל זכריה במו"ר צאלח זכריה זצ"ל. חיים בן יחיא והב ז"ל. ר' בנימין בן מנצור דעוס ז"ל. הרב זכריה בן חיים והב זצ"ל. אליהו בן צדוק אהרון ז"ל. אליהו מגורי ז"ל ב"ר מרדכי נ"י. אליהו בן חיים והב ז"ל. הרה"ג אריה ב"ר עזרי נדב זצ"ל. הרב יפת ב"ר עובדיה עדני זצ"ל. הבח" מיכאל כהן ז"ל ב"ר אליאסף נ"י. הרב נחמן מעודד בן דליה זצ"ל. הרב יהודה צוברי ב"ר מוסא זצ"ל. הרב מנחם שוקר ב"ר סולמן זצ"ל. רבי פנחס ראובן בן מליה זצ"ל. ר' משה יעקב זכריה ז"ל ב"ר צאלח זצ"ל. זכריה יחיא ב"ר דוד יעיש ז"ל. ר' שמעון ב"ר יוסף עראקי הכהן ז"ל. יצחק בן צאלח מצנבר. ז"ל. אהרון נהרי ז"ל ב"ר אברהם נ"י. הדסה ב"ר יצחק מצנבר ע"ה. סבתא רבא סעדי ב"ר יוסף זכריה ע"ה. סבתא ברכה בת סעד מרחום ע"ה. יונה חממה בת יוסף והב ע"ה. עליה כודרה בת יחיא זכריה ע"ה. דודה לאה ב"ר עובדיה זכריה זצ"ל. דודה שמש במו"ר סאלם זכריה זצ"ל. סבתא שמש בת צאלח זכריה ע"ה. הד' מזל דעוס בת צאלח ע"ה. רחל בת חיים בן שמואל ע"ה. אחותי מירב ב"ר עובדיה ז"ל. ובתה מוריה ז"ל בת שלמה אנקונינה נ"י. גאולה בת בלזר ז"ל. נור בת עווז זכריה ע"ה. אסתר בצלאל ב"ר משה ע"ה. שמואל בן יפת סקעת ז"ל אסתר ב"ר יוסף דמארי ע"ה רחל בת דוד חיים יעיש ז"ל צדק בן מוסא.ז"ל. חלימה בת מוסא ז"ל. הרה"ג רבי ברוך קרוץ הכהן בן נשרייה בייח זצ"ל. רבי עמוס כמוס חיים גואטה בן פורטונה זצוק"ל.

הילולת המקובלים האדמו"רים והרבנים הצדיקים משה פתיה

כו. רבי יחיא קורח. רבי ציון כהן יהונתן. רבי יואל טיטלבוים מסטאטמר. כז. רבי יהודה משה פתיה. רבי חויתיה שלי. כח. רבי נפתלי צבי יהודה מברלין. רבי אברהם חיים עדס. כט. רבי יחיא בדיחי. רבי יעקב בירדוגו. רבי שמואל סלנט. רבי אליעזר זוסיא האדמו"ר מסקולן. רבי יהודה לביא. ל. רבי ראובן הכהן. רבי דוד נחמיאס. א. רבי שלום אלישר. רבי שלום מזרחי. רבי שמואל אבוהב. רבי יצחק גאגו צרור. רבי ראובן ביתאן. רבי יוסף בר שלום. ב. רבי יצחק בר ששת. רבי חיים יצחק אלגאזי. רבי שלום מעאמר.